

in zijn in 1963 verschenen boek uitvoerig worden besproken.

Nu Dr. Reijnders het leraarschap heeft neergelegd en wat dat betreft van een *otium cum dignitate* mag genieten, hopen wij, dat dit voor hem een reden mag zijn, om de banden met de vereniging weer wat vaster aan te halen.

Nogmaals onze gelukwensen !

BOEKBESPREKING

A. F. M. REIJNDERS, *Les problèmes du développement des carpophores des Agaricales et de quelques groupes voisins.* (W. Junk, Den Haag, 1963 412 p., 2 fig., 55 pl., Fl. 60, --).

Dit boek is de vrucht van een gedegen fundamenteel onderzoek, waaraan de auteur vele jaren heeft gewijd. Reeds eerder verschenen op dit gebied publicaties van zijn hand, de eerste in 1933 (*Med. Ned. Myc. Ver.* 21, p. 35-208), de tweede in 1948 (*Rec. Trav. bot. Néerl.* 41, p. 233-396) een derde artikel werd gepubliceerd in 1952 (*Verh. Kon. Ned. Akad. Wet.*, 2de reeks, 48, 4, p. 1-116).

Het nu in 1963 bij Junk in Den Haag uitgegeven boek mag zeker als standaardwerk over de ontwikkeling van de vruchtlichamen bij de Agaricales beschouwd worden.

In het eerste deel van dit 412 bladzijden omvattende boek geeft de auteur een historisch overzicht van het op dit gebied in de 19de en 20e eeuw verrichtte onderzoek. Hij begint met de meningen van E. FRIES (1825) en DE CANDOLLE (1827) en de eerste echte waarnemingen over de ontwikkeling van paddestoelen, waaronder ook enkele Agaricales, van J. Schmitz (1842). Na het midden van de 19de eeuw is er meer en meer onderzoek gedaan over dit onderwerp: de auteur geeft een uiteenzetting van de verschillende opvattingen.

In het tweede deel worden nauwkeurige beschrijvingen gegeven van primordia van 76 paddestoelen. Van de meeste hiervan werden primordiën onderzocht in verschillende ontwikkelingsstadiën. In aanmerking genomen, dat deze primordiën moesten worden gefixeerd, ingebed, gesneden en gekleurd, waarna vele doorsneden werden bestudeerd, zijn in de 100 bladzijden van het tweede gedeelte de resultaten beschreven van een enorme hoeveelheid arbeid. Bovendien geven de vele microfoto's (332 op 55 platen) een duidelijk beeld van hetgeen de auteur in zijn preparaten heeft waargenomen.

In het derde deel heeft de schrijver in tabelvorm de gegevens samengebracht, die tot heden over de ontwikkeling van de hogere paddestoelen bekend zijn. Deze zijn deels aan de literatuur ontleend, deels gegrond op eigen waarnemingen. In zijn publicatie van 1948 had hij een schema van verschillende vormen van angiocarpie gegeven, waarvoor hij 25 soorten onderzocht had, in zijn werk van 1952 beschreef hij er nog 27 en in dit boek nog eens 76. De resultaten van

zijn eigen waarnemingen vormen dan ook een aanzienlijk deel van deze tabel.

In het vierde gedeelte, het algemene gedeelte, onderwerpt de auteur de vele uit de literatuur en uit eigen werk verkregen gegevens aan een nadere beschouwing. Hij bespreekt uitvoerig en kritisch de details van de ontwikkeling der vruchtlichamen. Hij vergelijkt verschillende ontwikkelingstypen, het diffuse type der Hemiagaricales met het type, dat gewoonlijk bij de Agaricales wordt aangetroffen. Hij bespreekt de bouw van de velen, de typen angiocarpie, de eerste ontwikkeling van de hymenofoor, de bouw van de lamellen, de cystiden en andere kenmerken en eigenschappen. Verder wijdt hij hierin aandacht aan de fysiologische problemen van de ontwikkeling, de invloed van exogene factoren en aan de fylogenetische problemen. Zoals te verwachten komen hierbij ook de betrekkingen tussen Agaricales en Gasteromyceten ter sprake, waarbij de auteur er tenslotte op wijst, dat er op het gebied van de anatomie, vooral wat betreft de ontwikkeling der Gasteromyceten nog veel te doen valt.

Na dit zeer belangrijke deel volgen nog een engelse samenvatting en een uitvoerige bibliografie.

Door Prof. HEIM van het Musée national d'histoire naturelle te Parijs werd een zeer waarderende voorrede tot dit boek geschreven.

Dr. A. Jaarsveld.

Uit: Vakblad voor Biologen, jgr46, nr4, p. 83-84.

A D E R V E R K A L K I N G .

In het tijdschrift "De Champignon Cultuur" 10, 8, p. 246 van oktober 1966 staat een kort stukje over de invloed van Shii-take op het cholesterol gehalte in het bloed van ratten. (Zie voor Shii-take ook Coolia 12, 1-2, p. 28-31, 1965).

Zoals bekend gaat aderverkalking samen met een hoog cholesterol gehalte van het bloed, de harde vetten (dierlijke vetten, margarine enz) verhogen dit gehalte, terwijl sommige plantenoliën, onverzadigde vetzuren bevattend, dit niet doen. Nu werd in Japan het bloed onderzocht van ratten, die diverse diëten kregen:

dieet	°/oo cholesterol
CHOLESTEROL VRIJ VOEDSEL	58,7
idem plus shii-take	45,7
voedsel plus 1% cholesterol	123,6
idem plus shii-take	44,5

In de Ver. Staten wordt een zelfde onderzoek bij apen verricht. De mogelijkheid bestaat dus, dat lijders aan aderverkalking in de toekomst zal worden voorgeschreven om shii-take te eten. Er zijn minder aantrekkelijke geneesmiddelen in de handel!

P. B. J.